

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Cap. I. Quid sit casuum reservatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

TRACTATUS

D E

CASIBVS RESERVATIS

CAPVT PRIMVM.

Quid sit Casuum Reservatio.

EST restrictio Iurisdictionis à legitimo Superiore indicta Confessariis, per quam restrictionem non valeant aliqua peccata Sacramentaliter absolvere.

Reservatio an liget eam ignorantes?

1. Ex hac descriptione colligitur Primo, etiam eos incidere in Casus reservatos, qui illos esse reservatos ignorant, quidquid nullam afferens rationem videatur, docere Quiranaud. de penis, singul. 111. num. 1. initio, sed multas, ut non efficaces adducens, Ianuarius apud Dianam part. 10. tr. 1. 14. res. 63. Reservatio enim non est pena, cui censetur non subiacet, qui illam nescit, sed, ut diximus, est limitatio potestatis Confessoriorum facta, ob bonum publicum, ut scilicet Fideles à peccatis illis reservatis committendis absterantur, dum vident, ea non posse ab Ordinariis Confessariis absolvi, sed solum à Superiore, seu ab illo, cui reservantur.

2. Fateor tamen cum Sanchez lib. 9. de Matrim. d. 32. n. 18. Delugo de pan. d. 20. n. 11. aliisque, interdum reservationem esse penam, quando scilicet Superior prohibet aliquod peccatum, & in ejus odium infligit reservationem. Ponit Sanchez exemplum de peccato ex mala promotione ad Ordines, quod, quia reservatum est à Sixto V. in odium talis peccati, non incurritur ab ignorante ejusmodi reservationem, quamvis is se peccare cognoscat.

3. Quando autem reservatio sit in penam committentis peccatum, quando sit ob bonum publicum limitatio Iurisdictionis, ex verbis Legis est colligendum. Ego censet, ut innuit ibidem Sanchez, semper censet, reservationem simpliciter factam, esse limitationem Iurisdictionis; regulariter enim sic solent ab Ecclesia reservari casus, & solum tunc censetur, esse meram penam, quando expresse ex tenore Legis pena esse significetur.

An Pueros.

4. Colligitur Secundo, quamvis pueri ante annos pubertatis, ex sententia probabilis, quam nos in Opus. de Comm. c. 4. §. 2. à n. 11. sumus amplexi, propter imperfectionem iudicii, eximantur ab incurfione censurarum, eosdem tamen subiacere casibus reservatis: Nam casuum reservatio est restrictio Iurisdictionis, facta ipsi Confessario, ut dictum est, non vero pueris, multo magis, quia etiam pueris utilissimum est, si per ejusmodi restrictionem à peccatorum gravitate deterreantur.

An Exteros?

5. Colligitur Tertiò, si quis divertat, sive permanenter, sive etiam transeunter in aliam Diocesim, ubi peccatum, quod commisit in sua, est reservatum, non vero in dicta alia, ad quam accedit, probabile valde esse, posse ibi absolvi à Confessario communi. Ita docet Delugo d. 20. de pan. n. 72. Castrop. de pan. p. 13. §. 5. n. 10. Dian.

p. 11. tr. 1. res. 48. Aversa de pan. q. 17. res. 3. aliique contra paucos ab iisdem citatos. Ratio est, quia Confessarius illius Diocesis non habet restrictam suam Iurisdictionem, circa hoc peccatum. Adde Primo, Reum debere iudicari iuxta Leges loci. Adde Secundo nimis fore molestum, obligare Confessarios ad sciendam, quanam peccata sint in alienis Diocesibus reservata. Adde Tertiò, communem praxim.

6. Contra, si quis committat peccatum, quod non est reservatum, non potest absolvi in eo loco, quia ibi Confessario est restricta potestas.

7. Idem dic de Religioso se conferente transeunter de uno Monasterio in aliud, si enim in hoc adsint forte casus reservati, qui non adsint in illo, absolvi à dictis reservatis per Confessarium hujus Monasterii non potest.

Reservatio ante, vel post tuam Confessionem facta, quid operetur?

8. Colligitur Quarto, si Confessionem tui peccati v. g. adulterii, exhibeas hodie, quando adulterium non est amplius reservatum, cum tamen fuerit, quando tu illud commisisti, posse hodie illud absolvi à communi Confessario, quia hodie huic Confessario non est restricta potestas.

9. Contra, si hodie fatearis dictum adulterium v. g. quando iam factus est, casus reservatus, cum tamen ejusmodi non fuerit, quando in illud incidisti; non poteris hodie à communi Confessario absolvi, siquidem hodie Iurdictio illa iam invenitur esse restricta.

CAPVT II.

Quis possit Casus, & sub qua limitatione, reservare.

1. **Q**UOD possit Pontifex pro toto Orbe, Episcopus autem pro sua Diocesi, nimis est certum ex Tridentino, & hic quidem etiam respectu regularium non exemptorum; Nam de exemptis dicam mox sigillatim. Denique certum est, Praelatos, eorumdem Regularium, (siquidem hi Iurisdictionem spirituales etiam habent in suos) posse, pro iisdem suis, casus reservare, sed cum limitationibus paulo inferius explicandis.

Reservatio, an debeat esse pro omnibus.

2. Tria nota, Primum, Aversa quaest. 12. de pan. res. 1. & Pellizzarius tract. 6. c. 2. n. 52. citans Suar. & Florum docent, Episcopum non posse, valide reservare decem, v. g. peccata, pro omnibus suis subditis Sacerdotibus Sæcularibus, & insuper alia decem pro Regularibus, nam ipse debet se æqualiter gerere pro Regularibus, perinde se gerit cum Parochis. Ego de hac doctrina valde dubito. Cur enim ex rationabili causa non possit Episcopus, plus fidere de Sacerdotibus & Parochis, quos forte idoneos, & doctos cognoscit, dando eis

E 4 maiorem